

Hazret-i Mevlânâ, Ney Çalması, Dönmedi

Mevlânâ Celâleddîn Rûmî hazretleri, evliyanın büyüklerindedir. Babası Bahâeddîn-i Veled hazretleri büyük âlim ve veli idi. Nefehât kitabında; “Beş yaşında iken kiramen katibin meleklerini, Evliyanın ruhlarını görürdü” denmektedir. Divanında otuzbin, Mesnevisinde kırkyedibin beyit vardır.

Allahü teâlânın aşkı ile dolmuş, evliyanın büyüklerinden olan, Celâleddîn-i Rûmî hazretleri, ney ve başka hiçbir çalgı çalması, raks etmedi. Dünyaya nur saçan Mesnevîsine, her memlekette, birçok dillerde şerhler, açıklamalar yapılmıştır. Bunlardan en kıymetlisi, Mevlânâ Câmînin kitabıdır ki bu kitapta deniyor ki:

Mesnevinin birinci beytinde, “**Dinle neyden, nasıl anlatıyor ayrılıklardan şikâyet ediyor**” deniyor. Ney, İslâm dininde yetişen kamil insan demektir. Bunlar, kendilerini ve her şeyi unutmuş, her an, Allahü teâlânın rızasını aramaktadır. Ney, Farsçada yok demektir. Bunlar da, kendi varlıklarından yok olmuştur. Ney denilen çalgı, içi boş bir çubuk olup, bundan çıkan her ses, onu çalan kimseden hasıl olmaktadır. O büyükler de, kendi varlıklarından boşalıp, kendilerinde, Allahü teâlânın ahlakı zahir olmaktadır. Neyin üçüncü manası, kamış kalem demektir ki, bundan da, insan-ı kamil kastedilmektedir. Kalemin hareketi ve yazması kendinden olmadığı gibi, kamil insanın hareketleri ve sözleri de, hep Allahü teâlâdandır.”

İkinci Abdülhamid Han zamanında Ankara valisi olan Abidin Paşa, Mesnevi şerhinde, neyin insan-ı kamil olduğunu, dokuz türlü ispat etmektedir.

Sonraları, bazı cahiller, neyi çalgı sanarak, ney, dümbelek gibi, şeyler çalmaya, dans etmeye başladılar. Oyun aletleri, o tasavvuf üstadının türbesine konuldu. Celâleddîn-i Rûmî hazretleri, yüksek sesle zikir bile yapmazdı. Nitekim Mesnevîsinde:

“Pes zi cân kün, vasl-ı cânânâ taleb, bî leb-ü bî gâm mîgû, nâm-ı Rab!” buyuruyor ki;

“O hâlde, sevgiliye kavuşmayı, can-u gönülden iste. Dudağını ve damağını oynatmadan, Rabbin ismini kalbinden söyle!” demektir.

Kaynak: Dinimizislam.com